

[Aage Frandsen]

I det hele taget er det vigtigt at fastslå, at der, når det drejer sig om landsbyernes vilkår, skal være tale om fleksible ordninger, hvor man ikke siger, at det, som er gældende for resten af landet, også skal gælde her med hensyn til, hvem der kan samarbejde med hvem.

At sikre det beror naturligvis i høj grad på de mennesker, der bor i landsbyen, men det er også et spørgsmål om, hvilken politisk vilje der er til at styre og stimulere udviklingen.

En del af de forslag, som findes i den betænkning, som har givet grundlag for debatten, er vi tilhængere af. Andre af forslagene mener vi ikke fører udviklingen ret meget i en positiv retning. Og endelig er der nogle, vi mener vil modvirke nogle af de andre hensyn, som vi gerne vil tage.

Det, som jeg i denne forbindelse vil pege på, er ikke 12 punkter, som Venstre kunne komme med; jeg vil nøjes med 3 punkter. I den forbindelse vil jeg pege på, at der kan være tale om tre udviklingsmuligheder for landdistrikter eller landsbyer. Den ene mulighed er at sige, at man giver bare los, alle skranker og hindringer skal fjernes, friheden skal være total, man har lov til at forurene lidt mere på landet osv. Den udvikling er vi klart imod.

Vi er også imod en udvikling, der siger: Jamen vi lader landsbyerne være, som de er. Så kan de være en slags museer, hvor byboerne kan komme ud at se på os, der bor på landet. Den udvikling er vi også imod.

Derimod vil vi pege på den tredje udviklingsmulighed, som netop bygger på, at det drejer sig om at skabe liv i landsbyerne og i landdistrikterne. Og der er tre ting, som man efter vores opfattelse ikke gør tilstrækkeligt opmærksom på i betænkningen.

For det første at der skal være et befolkningsgrundlag, og i den forbindelse er det vigtigt at sige, at man i højere grad skal kunne opføre alment boligbyggeri i landsbyerne.

For det andet at den kollektive trafik skal være fleksibel i forhold til landsbyernes behov. Vi mener f.eks., at man burde overveje at genåbne nogle af de gamle nærbaner.

Det tredje er, at der skal være økonomisk grundlag for nærbutikkerne, og dem vil vi gerne kombinere med nogle af de offentlige servicefunktioner, som man jo også har brug for i lokalsamfundet. I den forbindelse vil jeg henviser til det, jeg har sagt tidligere, nemlig at vi

mener, at det er nødvendigt, hvis disse nærbutikker skal være der, at der bliver økonomisk støtte til dem. Og hvem er mere nærliggende til at betale for det end de discountforretninger, lavprisvarehuse, som har taget grundlaget fra nærbutikkerne.

Konkluderende kan jeg således fastslå, at vi ikke vil lade den økonomiske udvikling råde, sådan som markeds kræfterne kan få det til at passe. Vi mener, det er vigtigt, at man fra politisk hold er villig til at stimulere og til at styre.

Poul Nødgaard (FP):

Ingen kan være interesseret i, at forholdene for de af landets borgere, der er bosat i landdistrikterne, forringes. Desværre har det været tilfældet, og det kan der peges på mange årsager til. Fraflytning fra landdistrikterne ind til byerne er desværre en af hovedårsagerne.

Når talen er om at forbedre forholdene for landdistrikternes beboere, skal vi i Folketinget være klar over, at vi kun skal lægge de overordnede rammer. Det er ude i kommunerne, at rammerne skal fyldes ud, og det skal vi selv lade kommunerne gøre under respekt for det kommunale selvstyre.

Et andet væsentligt aspekt er, at mennesker, der vælger at bo på landet, naturligvis ikke altid kan regne med, at der er præcis de samme mængder faciliteter til rådighed, som hvis borgerne bor i byen, men det betyder ikke, at forholdene på landet ikke skal være acceptable – naturligvis skal de det.

I den betænkning, der er kommet vedrørende udviklingen i landdistrikterne, peges på en lang række af de problemer, der er, og udvalget er også kommet med en række forslag til løsninger. Generelt må det dog siges, at udvalget ikke tager skridtet fuldt ud; på flere områder ønsker man ligesom at se tiden lidt an.

Fremskridtspartiet mener, at det var i orden, at man nedsatte dette udvalg, men det er efter vores opfattelse helt klart en fejl, at man ikke i udvalget har haft repræsentanter med for Landsforeningen af Landsbysamfund. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at repræsentanter for denne forening kunne være kommet med mange gode og nyttige ideer til, hvordan forholdene kunne være forbedret, så der igen kommer vækst i landdistrikterne. Landsbyforeningen ved, hvad der rører sig ude i de små samfund, så det var en fejl, at de ikke var med i dette